

Psalms 41.

2 O Godt/verlost my nu genadelich;
 Komt my te hulp/O Heer/seer haest.
 Laet doch beschaent zijn en verbaest/
 All' die mijn doot soeken gestadelich:
 Watse schande he-erben Die myn wil-
 len bederben/En myn bespotten hoen:
 Hen toekome met kracht/Watse had-
 den bedacht Myselfscheit aan te doen.
 3 Maer in u zijn sp verheught en
 verblijft/ Die niet noot zijnde seer he-
 nouwt/Op u alleen hebben vertrouwt;
 Watse seggen/Godt zu gebenedijt.
 Aem ben ich en elendigh/ Maer
 myn Godt seer bestendigh Soncht
 dooz my nu voortstaen: Gy helpt my
 dooz uw' kracht/ Gy hebt doch
 op my acht/Wilt my alhijt opstaen.

Den xij. Psalm.

Wel hem die recht oordeelt van
 dat kruys groot Des armen in den
 noot: Godt sal oten lieslich vertroosten
 voorwaer/In all' sijn lyden swaer.
 En hem laten zijn wel fraep en ge-

Psalms xij.

sont/ Ja bisepen t'aller stont;
 Gy sal hem na den wil der haosen
 niet verlaten in't verdriet.
 2 Als 't schijnt dat gy op 't bedd' in 't
 kruys versticht/Van Godt wert gy
 verquitte; Gy sal verkeeren alle sijn
 krankheit In een gesondigheyt. In
 mijn lijden sprach ich/ Heer/ tat u
 bry/ Onfermit n over my; Geneest
 mijn ziel/ O Godt/ ich heb mis-
 daen/ En my groot'sichs ontgaen.
 3 Mijn vanden wenschen my pla-
 gen hoos In haer herten seer loos:
 Gy spreken; Sal gy sterben nim-
 mermeer/ Ja vergaen met oneer?
 My troostende maechten sp groot ge-
 rel/ En verberghden seer wel haer-
 lissen: maer gaende van my met
 pracht/ Gy hebren my veracht.
 Pausse.
 4 Die my haten/houden over my
 raet/ En mooren t'samen seer quaet.
 Een veder woude dat ich waer ver-
 smacht/ En gantsch tot niet ge-
 bracht,